

at denne Lov egentlig kom de Velhavende til Gode og ikke, som jeg havde tilladt mig at fremhæve, de mindre Velstillede i Samfundet, dem, som sidde daarlig i det. Jeg tror, at i saa Henseende ville de Herrer blive Bevist skyldig, thi man kan tværtimod være sikker paa, at navnlig de Velhavende, der læse Aviserne og overhovedet ere å jour med den Slags Ting, have været fuldt vidende om Loven og have benyttet den fuldt ud, forsaavidt deres Velighed stod dertil, og de overhovedet vilde benytte den, hvormod det netop er de daarlig Stillede, de mere Ukyndige og meget ofte tillige meget lidt Bemidlede, som kunne antages ikke at have benyttet den, hvorfor dens Forlængelse — derom holder jeg mig overbevist — først og fremmest vil komme de ubemidlede Debitorer i Samfundet til Gode fremfor de velhavende. Jeg har blot med al den Overbevisningens Styrke, som jeg fornaar at lægge i mine Ord, villet imødegåa den Paastand, at denne lille Lov, som jeg for Resten ikke skal holde stærkt paa, men som jeg tror, vil have sin Nytte, ikke skulde komme de Smaa til Gode. Det ligger i Sagens Natur, at de strax ville benytte den, naar de kunne.

Orenbøll: Jeg vil blot lige overfor det ærede Medlem sige, at jeg ved „Velhavende“ i nærværende Tilfælde forstaar den Mand, der ikke behøver at forøge Gjælden paa sin Eiendom, men som konverterer for at tjene Penge, hvormod jeg ved den „Ikke-Velhavende“ forstaar den Mand, som for at subsistere er nødt til at forøge sin Gjæld. Naar han maa optage et Laan paa 1,000 Kr. for at subsistere, skal han betale Gebyr deraf, men den, som ikke er nødt til at forøge sin Gjæld, slipper for Gebyrer, og det er det, jeg har kaldt uretfærdigt.

Breinholdt: Jeg troede, at allerede et æret Medlem fra den anden Side havde gjort indlysende for den sidste ærede Taler, at naar en Mand, som hører til den ikke-velhavende Klasse — den Klasse, han selv betegnede saaledes — f. Ex. stylder 800 Kr. bort, men saa nødes til yderligere at forøge sin Gjæld med 1000 Kr., kommer Loven ham fuldt ud til Gode for de 800 Kr., som han har laant og konverterer.

Finantsministeren (Estrup): Jeg antager, at ærede Medlemmer have fulgt Forhandlingen i det andet Thing om dette Lovforslag, og at de altsaa ville kjende min Stilling overfor Forslaget, saaledes som jeg har angivet den der, nemlig den, at jeg ikke kan anbefale Lovforslaget, men at jeg paa

den anden Side heller ikke af finantstjelle Grunde kan vægre mig ved at modtage det, dersom begge Rigsdagens Afdelinger ønske en Forlængelse af Loven af 1ste April 1887. Det ærede 3die Medlem for 11te Kreds (Th. Nielsen) fremkom med en ny, i alt Fald for mig ny, Grund til at forlænge Loven, nemlig den, at den eventuelle Lov om Forandring med Hensyn til Husmandskreditforeningerne vilde bevirke en jævnlig Overgang fra en Serie i disse Foreninger til en anden Serie, og at det saa efter hans Mening var ubilligt, at de, der benyttede denne Lov om Forandring i Husmandskreditforeningerne paa den nævnte Maade, ikke skulde have dette Beneficium, saaledes forstod jeg i alt Fald det ærede Medlems Uttring. For mig er det imidlertid ingenlunde klart, at en saadan Overgang fra en Serie til en anden Serie i Husmandskreditforeningen nødvendiggjør Udstedelsen af ny Obligation, og hvis den ikke gjør det, falder det Hele jo bort. Jeg kan have nogen bestemt Mening om, hvorefter de Forandringer, der deri ere vedtagne fra dette Things og muligvis ville blive vedtagne fra det andet Things Side, ville kunne bevirke, hvad det ærede Medlem forudsatte, nemlig at en stor Del af Medlemmerne for at nyde godt af Loven maatte udstede nye Obligationer. Jeg kan paa Forhaand egentlig ikke se, at en saadan Nødvendighed skulde være til Stede. — Naar det ærede Medlem rettede et Spørgsmaal til mig om Forstaaelsen af § 4 i den bestaaende Lov med Hensyn til Tilbagebetaling af det Beløb, der er erlagt for Pantebogsattester, er jeg ikke i Stand til at besvare Spørgsmaalet nu, fordi det ikke har foreligget til Afgjørelse for mig som Finantsminister. Det har ikke været mig bekendt, at der har været Tvivl til Stede med Hensyn til Anvendelsen af § 4; men efter den Foranledning, det ærede Medlem har givet mig, skal jeg selvfølgelig staffe mig Kundskab om, hvorefter der virkelig har været Tvivl om Forstaaelsen af § 4, og om, paa hvilken Maade den er bleven afgjort i første Instants, det vil sige af Generaldirektoratet for Stattevesenet. Hos mig har Sagen ikke foreligget til Afgjørelse. — Jeg tror ikke, at det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (Orenbøll) har Ret i, at Loven af 1ste April 1887 er kommen velstillede Laantagere fortrinnsvis til Gode. Jeg kan ikke skjønne rettere, end at ogsaa de mindre velstillede Laantagere, nemlig de, om hvilke det ærede Medlem forudsatte, at de jævnlig ere nødt til at staffe sig større Laan, for-